

«Στους Έλληνες η απόφαση για υποτίμηση εντός ή εκτός ευρώ»

«ΟΙ ΓΑΛΛΟΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΝΑ ΔΕΧΤΟΥΝ ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΤΟΥΣ»

interactive
ΚΩΔΙΚΟΣ
1175
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΣΤΟ
www.capital.gr

«Είναι ώρα οι γερμανικές και οι γαλλικές τράπεζες να αποδεχτούν μια ουσιαστική μείωση των απαιτήσεών τους για να βοηθήσουν τη χώρα να ανασάνει», επισημαίνει ο Hans Werner Sinn.

Η Ελλάδα βρίσκεται στην καρδιά της Ευρώπης και θα ανήκει για πάντα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η ένταξη όμως στην Ευρωζώνη θα αποτελεί ανασταλακτικό παράγοντα για την Ελλάδα.

Εάν η Ελλάδα είχε μείνει εκτός του ευρώ θα είχε τη δυνατότητα να υποτιμήσει το νόμισμά της, όπως το Ηνωμένο Βασίλειο έχει κάνει πρόσφατα κατ' ανάλογο τρόπο και επιτυχώς. Η Ελλάδα έχει τώρα κολλήσει στο ευρώ, με επίπεδα μισθών και τιμών που δεν μπορεί να αντέξει.

Θα πρέπει να παλέψει επί χρόνια για να ανακτήσει την ανταγωνιστικότητά της, μέσω μιας εξαιρετικά δύσκολης διαδικασίας, αυτής που οι οικονομολόγοι αποκαλούν «πραγματική υποτίμηση», μια περίοδος που χαρακτηρίζεται από στασιμότητα τιμών και μισθών, ακόμα και μετώσεις μισθών.

«Κάνω έκκληση να βοηθηθεί η Ελλάδα μέσω "περικοπής" του εξωτερικού της χρέους»

Η Γερμανία πέρασε μέσα από μια τέτοια διαδικασία υπό το ευρώ, επειδή τα δύο τρίτα των αποταμιεύσεών της, άνω του ενός τρισ. ευρώ, πήγαν σε άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας, για να χρηματοδοτήσουν την κατανάλωση και τα επενδυτικά σχέδια εκεί.

Το μερίδιο επενδύσεων της ίδιας της Γερμανίας υπο-

χώρησε στο χαμηλότερο επίπεδο από όλες τις χώρες του ΟΟΣΑ και η ανάπτυξή της κατακρημνίστηκε στο χαμηλότερο σημείο πανευρωπαϊκά, εκτός από την Ιταλία.

Η Γερμανία υποχώρησε από την τρίτη στην πέμπτη θέση, σε ό,τι αφορά το κατά κεφαλήν ΑΕΠ, από τη στιγμή που οι συναλλαγματικές ισοτιμίες κλείδωσαν αμετάκλητα, ώστε

να ξεκινήσει η προετοιμασία για το ευρώ και η κοινωνία υπέστη σοβαρή δοκιμασία, η οποία συμπεριελάμβανε μαζική ανεργία, κατεδάφιση των κοινωνικών κατακτήσεων και πολιτικές εντάσεις που οδήγησαν στο τέλος της διακυβέρνησης Σρέντερ.

Η Γερμανία πιέστηκε και οδηγήθηκε σε μια πραγματική υποτίμηση για να προσαρμοστεί στην αυξανόμενη εκροή κεφαλαίων.

Η Ελλάδα θα χρειαστεί μια πραγματική υποτίμηση για να προσαρμοστεί στη μειούμενη εισροή κεφαλαίων. Η απόφαση, αν πρέπει να εφαρμοστεί αυτή την ουσιαστική υποτίμηση εντός ή εκτός του ευρώ, ανήκει αποκλειστικά στους ίδιους τους Έλληνες. Δεν ζηλεύω κανέναν που καθορίζει τις αποφάσεις χάραξης πολιτικής.

Αν η Ελλάδα παραμείνει εντός της Ευρωζώνης θα περάσει μια πολύ πιο δύσκολη περίοδο από ό,τι είχε περάσει η Γερμανία, επειδή στη Γερμανία η προσαρμογή των κεφαλαιακών ροών πραγματοποιήθηκε -σε μεγάλη έκταση- μέσω σύρτησης των εξαγωγών και μόνο εν μέρει μέσω πτώσης στα εισοδήματα και τις εισαγωγές.

Στην Ελλάδα, η προσαρμογή θα πρέπει να προκύψει κυρίως μέσω της πλευράς των ε-

Hans Werner Sinn
Καθηγητής του Πανεπιστημίου του Μονάχου. Από το 1999 είναι πρόεδρος του Ινστιτούτου Οικονομικών Ερευνών IFO και από το 2006 του Διεθνούς Ινστιτούτου Δημόσιων Οικονομικών. Το βιβλίο του «Ist Deutschland noch zu retten?» επηρέασε την Ατζέντα 2010 των μεταρρυθμίσεων της ελληνικής οικονομίας.

σαγωγών, το οποίο απαιτεί μια μεγάλη περίοδο οικονομικής στασιμότητας και δοκιμασιών.

Κάνω έκκληση να βοηθηθεί η Ελλάδα μέσω του «κοψίματος» του εξωτερικού της χρέους. Είναι ώρα οι γερμανικές και οι γαλλικές τράπεζες να αποδεχτούν μια ουσιαστική μείωση των απαιτήσεών τους για να βοηθήσουν τη χώρα να ανασάνει ξανά.

Θα υποστηρίζω επίσης πρόσθετα πολιτικά προγράμματα, που θα βοηθούσαν στην αναδιάρθρωση της ελληνικής οικονομίας.

Εδώ Ελλάς

Κρατήστε τις επιχειρήσεις που απομένουν στον τόπο μας

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΩΡΓΟ ΚΡΑΛΟΓΛΟΥ

Ο νέος αναπτυξιακός νόμος είναι στη σωστή κατεύθυνση. Με κενά ή χωρίς κενά. Με παραλείψεις ή χωρίς. Η μεταρρύθμιση στις επιχειρησιακές συμβάσεις είναι επίσης μια θαρραλέα πρωτοβουλία. Θετικές είναι, τέλος,

και οι πρωτοβουλίες για τη συρρίκνωση του κράτους με μαχαίρι στις ΔΕΚΟ και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Όλα καλά λοιπόν. Όλα καλά, αν το δείγμα γραφής της κυβέρνησης προδίδει πραγματικά για την οικονομική πολιτική του 2011. Όλα καλά, αν πράγματι θα ξεκινήσουμε έτσι όπως μας τα λένε τα νομοσχέδια ή έστω κάπως έτσι. Με σκοπό να διορθώσουμε τα πράγματα στην πορεία. Το μέγα όμως ερώτημα παραμένει:

Το δείγμα γραφής της οικονομικής πολιτικής θα εκφράσει άραγε και αυτά την

Η κυβέρνηση δεν εφαρμόζει στην πράξη το πνεύμα της νομοθεσίας που η ίδια προωθεί

ίδια την οικονομική πολιτική:

Πρόκειται για εύλογο ερώτημα, μιας και η σημερινή κυβέρνηση εμφανίζει το γνωστό ελληνικό σύνδρομο να μην εφαρμόζεται στην πράξη το πνεύμα της νομοθεσίας που η ίδια η κυβέρνηση προωθεί.

Απόδειξη η πρόσφατη

νομοθεσία για την απελευθέρωση των μεταφορών που ψηφίστηκε με κόντρες και με θόρυβο ημερών. Στην πράξη η εφαρμογή της απέχει πολύ από τους στόχους και το πνεύμα, αφού σε πολλούς τομείς το κλείσιμο του επαγγέλματος παραμένει. Για παράδειγμα στα βυτιοφόρα ή στην ενοίκιαση αυτοκινήτων πολυτελείας ως ταξί.

Το θέμα μας όμως δεν είναι αυτό. Το θέμα μας είναι αν ο νέος αναπτυξιακός νόμος, οι εργασιακές μεταρρυθμίσεις και η συρρίκνωση του Δημοσίου θα έχουν ως κατεύθυνση και λογική

την ανάπτυξη του τόπου και την ενίσχυση επιχειρήσεων και επενδύσεων.

Γιατί αν αυτοί είναι οι στόχοι, τότε λείπουν ακόμα:

* Τα νομοθετήματα που θα απλοποιήσουν τις διαδικασίες για χορήγηση αδειών, σύσταση εταιρειών και περιβαλλοντικές μελέτες.

* Τα χωροταξικά σχέδια που θα καθορίζουν σημεία ζωής για βιομηχανικές επιχειρήσεις την προσεχή 20ετία τουλάχιστον.

* Ρυθμίσεις σε γραφειοκρατικά προβλήματα που συνδέονται με την παραγωγή και τις εξαγωγές.

* Μηχανισμοί πραγματικής αξιοποίησης των προγραμμάτων ΕΣΠΑ και ΤΕΜΠΙΜΕ.

Εάν λοιπόν θέλουμε πράγματι πορεία προς ανάπτυξη και όχι να ψηφίζουμε νόμους, χωρίς ουσία στην πολιτική, επιβάλλεται να συμπληρωθεί το νομοθετικό πλέγμα και με τα παραπάνω. Διαφορετικά είναι δύσκολο να ανακόψουμε τη μετανάστευση, προς γειτονικές χώρες, των επιχειρήσεων που απομένουν στον τόπο μας ή (όσες ξένες λειτουργούν στην Ελλάδα) στην πατρίδα τους.